

[Sigsgaard.]

vogne til 100 mill. kr., eller hvor meget man nu har tænkt sig.

I den forbindelse bliver jeg nødt til lige at tage en lille detalje op. Jeg rejste nemlig et spørgsmål ved første behandling af finansloven den 10. december til finansministeren — det blev i hvert fald finansministeren, der svarede på det. Jeg havde nemlig den dag fået et brev fra en soldat, der lige var blevet sendt hjem, og han skrev ind og klagede over det, der vistnok teknisk hedder „bortskydning af overflødig ammunition“. Når øvelserne er færdige, så ligger der måske nogle tusinde patroner tilbage, og så plaffer man det af fordi det skal væk, så man kan få nyt. Jeg beskrev det udførligt dengang, det skal jeg ikke trætte med igen, men det var noget med tusinder af patroner ud over nogle heder i Vestjylland, og det var noget med snesevis af håndgranater osv. osv. Han anslog det selv til en værdi af 100.000 kr. for de 3 eksemplere, han refererede til, og han skrev, at så kunne man måske forestille sig, hvad det kunne blive til i landsmålestok og på årsbasis. På den baggrund syntes jeg der var anledning til at fortælle den lille historie her i folketinget, og finansministeren var venlig nok til på sp. 2111 at svare mig og bede mig om at overlade ham brevet fra den hjemsendte soldat, hvad jeg gjorde, så ville finansministeren undersøge sagen. I en tid, hvor der skal spares så vældigt, er nogle millioner kroner bortødslet til det, der hedder bortskydning, jo også værd at tage med, og da der nu er gået nogle måneder — det bliver vel 4 måneder — siden spørgsmålet blev stillet, kan det jo være, at undersøgelsen er foretaget, og jeg skal altså efterlyse et resultat af den. Det var et lille sidespring.

Den afdæmpning — man kalder det jo tit afdæmpning, det er sådan et kønt ord — man foretager inden for den offentlige sektor, følges op af indgreb over for boligbyggeriet, og det synes jeg ikke jeg helt vil forbigå her i dag, selv om jeg godt er klar over, at vi om ikke så længe skal have en debat om boligspørgsmålene.

I årsoversigten forudses et fald i boligbyggeriet, og samtidig skal der ske en forbrugsbegrænsning, ved at lejerne ved genudlejning endnu en gang skal betale store millionbeløb, i første omgang overvejende til

fonds, senere selvfølgelig til ejerne. Jeg har aldrig påstået, at alle lejere er fattige og alle ejere rige. Der er undtagelser, selvfølgelig, men stort set er der nu nok alligevel noget om, at lejerne hører til de mindrebemidlede i samfundet som gruppe betragtet, medens ejerne stort set, med en masse undtagelser selvfølgelig også her, hører til de mere bemidlede. Det, man nu gentager fra det herostatisk berygtede boligforlig, er altså, at man vil tage store summer, og kapitaliseret bliver det store summer, fra denne stort set mindrebemidlede gruppe, lejerne, og via nogle genveje gennem fonds osv. vil give dem til den bedre bemidlede gruppe, den mere bemidlede gruppe, ejerne. Jeg har kaldt det usocial politik, og det er i hvert fald ikke for stærkt sagt. Efter fiaskoen med boligforliget vil man nu ligesom gentage det, og det synes jeg simpelt hen er helt fantastisk. Lejen i nybyggeriet lader man ryge til vejrs, man gør praktisk talt ingenting for at begrænse lejeudviklingen i nybyggeriet. Derpå siger man, at nu kan alle og enhver jo godt se, at nu er forskellen mellem gammelt og nyt byggeri blevet for stor, så nu må alle og enhver godt kunne se, at nu skal vi sætte lejen i det bestående byggeri op. Men lejen i det bestående byggeri har ingenting gjort, og det bestående byggeri har ingenting gjort. Hele fejlen ligger i den alt for store stigning i nybyggeriet, men det går man helt uden om. Jeg synes, man argumenterer fuldstændig ulogisk, og hvis man har nogle tilhængere, så siger jeg, at det er forbløffende, man overhovedet kan få dem med en så vanvittig argumentation, tør jeg godt sige. Og man må vist spørge endnu en gang: Var det trods alt ikke bedre, måske også for regeringen og regeringspartierne, at holde lejen i nybyggeri nede ved at føre en anden økonomisk politik, sådan at renten kom ned fra sin rekordhøjde, og så man virkelig bremsede den spekulation? Vi — forskellige partier — har jo anvist masser af veje at bremse spekulationen på.

Man diskuterede for ikke så længe siden kasseoverskuddets størrelse, og nu har de, der mente, at det blev større, end finansministeren regnede med, jo fået ret. Nu er min taletid snart udløbet, så skal jeg gøre det sidste kort.

Dengang sagde finansministeren: Vi vil ikke gennemføre skattelettelser, for kasse-